

Protecție împotriva violenței pentru femei în Germania

Ediție revizuită

Consiliere pentru femei refugiate, migrante și adolescente

Promovat de către:

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Migration, Flüchtlinge und
Integration

**Ethno-
Medizinisches
Zentrum** e.V.

Impressum

Gewaltschutz für Frauen in Deutschland –
Ratgeber für geflüchtete Frauen, Migrantinnen und Jugendliche

Herausgeber:

Ethno-Medizinisches Zentrum e.V.
Königstraße 6, 30175 Hannover

Konzeption, Inhalt, Erstellung:

Duale Hochschule Baden-Württemberg Villingen-Schwenningen (DHBW)
– Institut für Transkulturelle Gesundheitsforschung

Ethno-Medizinisches Zentrum e.V. (EMZ e.V.)
– MiMi Integrationslabor Berlin (MiMi Lab)

Förderung: Beauftragte der Bundesregierung für Migration, Flüchtlinge und Integration

Projektleitung: Ramazan Salman (EMZ e.V.), Prof. Dr. Dr. Jan İlhan Kizilhan (DHBW)

Redaktion: Jasmin Bergmann, Dagmar Freudenberg, Sarah Hoffmann, Olga Kedenburg, Ahmet Kimil, Prof. Dr. Dr. Jan İlhan Kizilhan, Claudia Klett, Gabriele Martens, Ass. iur. Isabell Plich, Anne Rosenberg, Andreas Sauter, Ramazan Salman, Prof. Dr. Karin E. Sauer, Prof. Dr. Anja Teubert, Susanne Winkelmann, Lutz Winkelmann RA

Layout und Satz: eindruck.net

Übersetzung: Dolmetscherdienst – Ethno-Medizinisches Zentrum e.V.

Bildquellen: Umschlagbild und Bild auf Seite 16 © Tom Platzer „Styling time4africa“
Ministerin Widmann-Mauz: Bundesregierung/Kugler · Seite 2: © iStock, imagesbybarbara
Seite 5, 22, 25, 29: © Fotolia · Seite 11: © iStock, m-imagephotography

Alle Rechte vorbehalten. Das Werk ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwendung in anderen als den gesetzlich zugelassenen Fällen bedarf deshalb der vorherigen schriftlichen Genehmigung durch den Herausgeber.

Diese Publikation können Sie jederzeit über die Webseiten „www.mimi-gegen-gewalt.de“ oder „www.mimi-bestellportal.de“ in folgenden Sprachen anfordern: Deutsch, Albanisch, Arabisch, Bulgarisch, Dari, Englisch, Farsi, Französisch, Kurdisch, Paschto, Polnisch, Rumänisch, Russisch, Serbisch/Kroatisch/Bosnisch, Spanisch, Italienisch, Türkisch und Vietnamesisch

3. Auflage · Stand: November 2018

Cuvânt de salut

Stimate cititoare și stimați cititori,

Din anul 2016 există un proiect național „MiMi - Prevenirea violenței cu femei migrante pentru femei migrante”. Prin intermediul proiectului dorim să întărim femeile și fetele refugiate și să contribuim la informarea persoanelor în cauză și a persoanelor afectate de violența sexuală în privința drepturilor și a posibilităților lor de protecție.

O privire asupra cifrelor indică necesitatea: În ultimii trei ani au existat 1,36 milioane de cereri inițiale de azil, din care 463.000 sau 34% au fost depuse de către femei. Nu fiecare necesita susținere pentru prevenirea violenței. Totuși multe femei au trăit violența sau au simțit-o pe propriul corp în țările lor de origine sau în azil.

Multora le este greu să vorbească despre violența sexuală. De asemenea femeile rămân adesea în imediata vecinătate a centrelor de primire și le părăsesc de obicei mai rar decât bărbații. Din acest motiv proiectul cercetează prin formatul cu mediatore, aprobat al Ethno-Medizinisches Zentrum, cât de provocatoare poate fi ajungerea într-un loc nou, într-un mediu total străin. Acest lucru este valabil mai ales atunci când se adaugă experiențe traumatiche.

Mediatoarele merg direct la locuințele comune de primire și în zona familiară. Acolo le prezintă femeilor și fetelor tinere cunoștințe privind drepturile oamenilor, drepturile de protecție ale copiilor și drepturile femeilor și le prezintă cum se pot proteja de încălcări ale drepturilor. Aici se lucrează luând în considerare cultura, limba și sexul.

Mă bucur ca începând cu anul 2018 proiectul se focusează și mai mult pe măsurile de prevenire pentru bărbați și pe instruirea acestora la mediatori. O conviețuire fără violență, bazată pe respect, va exista numai atunci când femeile și bărbații sunt integrați în egală măsură.

Sper ca dumneavoastră, drage cititoare sau dragi cititori, sunteți susținuți prin această asistență în activitatea dumneavoastră importantă în ajutorarea refugiaților.

Annette Widmann-Mauz

Annette Widmann-Mauz
Ministru de stat la Cancelarul federal și reprezentantă a Guvernului Federal pentru Migrație,
Refugiați și Integritate

Cuprins

1. Migrație, refugiu și violență 4

Violența ca motiv de refugiu | Violență în timpul refugiului
Violență în locurile de cazare a refugiaților | Violență după refugiere

2. Tipuri de violență 8

Violență directă | Violență structurală | Violență instituțională

3. Violență împotriva femeilor și a copiilor 12

Cine sunt făptașii? | Motivele violenței împotriva femeilor și a copiilor
Exemple de violență împotriva femeilor și a copiilor | Urmările violenței împotriva femeilor și a copiilor

4. Căi de ieșire din violență 26

Protecție juridică pentru victime ale violenței în Germania | Împreună nonviolenți

Glosar 32

Adrese de contact 36

1. Migrație, refugiere și violență

VIOLENȚA CA MOTIV DE REFUGIERE

Un motiv de refugiere al femeilor este violența. Acest lucru se explică prin faptul că în lume femeile tot nu au încă aceleași drepturi ca și bărbații: până în 2014, 143 de țări au preluat în constituția lor egalitatea. Cu toate acestea, există atitudini culturale și religioase tradiționale care acordă femeilor în toată lumea o valoare mai mică decât bărbaților.

Situația juridică:

În 1949 s-a creat Comisia pentru drepturile femeilor (CSW). Ea urma să îmbunătățească statutul juridic politic, economic și social al femeii. În 1979 s-a semnat Convenția pentru eliminarea oricărei forme de discriminare a femeii (Convention On The Elimination Of All Forms Of Discrimination Against Women – CEDAW). În 2015 ea a fost ratificată de 189 de state. Și Germania a semnat-o și ratificat-o. Prin urmare, *violența specifică sexului* (ca de exemplu **violența sexuală și domestică**) se pedepsește. **Se pot acționa la tribunal.**

Pentru menținerea dominației bărbaților asupra femeilor se folosește și violența sexuală și domestică. Exemple în acest sens sunt:

- mutilarea părților intime ale femeilor, care se efectuează în continuare în ciuda interdicțiilor oficiale;
- raporturi de putere inegale între femei și bărbați, *relații de dependență**, femeile contează ca „marfă” și actele sexuale ca „monedă”. Urmarea este adesea căsătoria forțată, dar și prostituția forțată ori din cauza sărăciei și traficul de persoane.
- *abuzarea* femeilor și a copiilor de către persoane aflate în serviciul statului (poliție, armată ori alți angajați ai statului) în țara de proveniență, de exemplu la arestări ori interogatorii;
- violență sexuală din motive politice, anumite grupuri ale populației trebuie să fie stăpânite sau dezrădăcinate prin violuri în masă. În acest caz se vorbește despre „*purificări etnice*”, violența sexuală fiind aici folosită ca armă de război pentru umilirea sau lichidarea unor comunități. Femeile sunt ținute în arest în lagăre de violare (rape camps).

* Termenii din glosar sunt evidențiați în text prin litere cursive

– neglijarea sau în cazuri extreme omorârea copiilor născuți după violuri în război. Copiii care supraviețuiesc nu au aproape deloc siguranță în comunitățile mamelor lor și protecție prin lege. La fel ca și copiii care în război și-au pierdut părinții (orfani de război), aceștia trebuie să lucreze uneori pentru armată sau să lupte ca așa numiții copii-soldați.

Pe lângă violența împotriva femeilor și copiilor mai există și alte motive pentru o refugiere, de exemplu războiul și izgonirea. Fuga în sine poate să fie periculoasă pentru femei și copii. Și pe drumul refugierii ei sunt expuși frecvent violenței.

VIOLENȚĂ ÎN TIMPUL REFUGIERII

În timpul refugierii femeile sunt în deosebit de mare pericol de a suferi violență. Pirații, tâlharii, forțele de securitate, traficanții sau chiar și alți *fugari* ar putea să le asalteze sexual sau le-ar putea viola. Angajații de la frontiere opresc de exemplu femei și copii pe care îi violează o perioadă mai lungă de timp. Pirații le iau ostatic pe femei și le forțează să aibă sex cu ei. Doar după aceea au permisiunea de a căători mai departe. Traficanții ajută femeile și copiii să treacă frontiera. În schimb le cer sex sau bani/obiecte de valoare.

Unui *risc* ridicat ca în timpul refugierii să cunoască violență sexuală ori de alt gen sunt supuse următoarele categorii:

- femeile care călătoresc singure cu sau fără copii
- femeile gravide sau care alăptează
- fetele tinere și copiii neînsoțiți
- copiii căsătoriți timpuriu – unii cu nou-născuți
- oamenii handicapați ori mai în vârstă
- persoanele care nu pot să *comunică*.

Refugiații trăiesc în drumul lor adesea pentru mai multă vreme în lagăre. Acestea sunt adesea singurul loc în care se pot adăposti în timpul călătoriei. Acolo pericolul de a fi supuși violenței este mare. Fugarii sunt în asemenea lagăre dependenți de organizații. Acestea trebuie să asigure celor cazați cele necesare și să le asigure bunăstarea. Prin aceasta ei își pierd până și controlul asupra propriei vieți. Aceasta poate duce la bărbații fugari la o criză în care ei își văd mentalitatea și poziția în societate în pericol. În unele situații reacționează la acest lucru cu violență.

Este posibil să existe cauze și motive pentru un comportament violent. Acestea însă nu pot să scuze și nici să justifice violența bărbaților față de femei sau copii.

VIOLENȚĂ ÎN ADĂPOSTURILE PENTRU REFUGIAȚI

În adăposturile pentru refugiați din Germania se vorbește despre un număr în creștere de acte de violență împotriva femeilor. Mai mult de două treimi din refugiați sunt bărbați, din care majoritatea de sub 30 de ani. Lipsesc *încăperi de protecție pentru femei sau centre pentru femei* în exclusivitate.

Dreptul de ședere și de azil face tratarea violenței împotriva femeilor refugiate dificilă. Autoritățile pentru străini pot însă să le protejeze pe femei. De exemplu, ele pot în caz de violență să facă excepții de la *obligativitatea de rezidență* și să ofere locuințe sau adăposturi în alte orașe sau regiuni.

Pentru protecția juridică în adăposturi există de pildă următoarele posibilități:

- alungarea pe termen scurt din adăpost a celor violenți de către poliție
- măsuri pe termen mai lung în conformitate cu Legea protecției *împotriva violenței* (GSG)
- interdicție de acces în adăpost

De multe ori, aceste măsuri nu sunt totuși de ajutor decât pentru scurt timp. Violența împotriva femeilor și a copiilor în adăposturi se exercită și de către colocalitari sau parteneri de călătorie. Între parteneri există adesea relații de dependență foarte strânse. *Solicitanții de azil și persoanele tolerate* trăiesc însă în adăpost relativ izolați. Ei nu primesc decât cu greutate sprijin sau ajutor juridic în vecinătatea localității în care locuiesc. Mulți dintre

ei nu îndrăznesc să ceară ajutor juridic. Unora le este chiar teamă că pierd permisiunea de ședere în Germania. Atunci când femeile depun o cerere de azil, ele trebuie să motiveze cererea lor. Multora le este jenă să numească violența sexuală. Prin aceasta cererea lor este dependentă de stabilitatea căsătoriei lor.

**Utilizarea posibilităților
juridice nu influențează
procedura de azil.**

VIOLENȚĂ DUPĂ REFUGIERE

Nu numai în locurile de cazare pot cunoaște femeile și copiii refugiați violența. Acest lucru apare și în societate în țara gazdă.

Mai mult de trei sferturi din femeile refugiate în Germania povestesc, conform unui studiu al lui Johansson, despre experiențe cu *violența psihică*, mai bine de jumătate a trăit violență corporală, iar un sfert, violență sexuală. Amnesty International a audiat femei refugiate. Acestea au relatat pe lângă experiențele lor cu violența din timpul refugierii despre teama lor de violență în Germania care continuă. Făptașii erau parteneri de relație, persoane străine, colocatari sau chiar și personal al adăposturilor. Diversele forme de violență au avut loc în spațiul public și în plus în cămin sau în propria locuință.

Unor oameni le este frică să părăsească singuri cazare pentru refugiați.

Motivele pentru aceasta sunt teama de:

- insulte și ultraje pe stradă din partea populației locale
- atacuri fizice și violență rasială
- discriminare sau tratament imparțial la școală, la pregătirea profesională sau la locul de muncă

În Germania, între anii 2015 și 2017 au existat peste 2200 atacuri la locurile de cazare ale solicitanților de azil (de exemplu incendieri).

Pe lângă violența specifică sexului este așadar foarte prezentă în viața refugiaților violența rasială. Acest lucru este valabil în special în cazul tinerilor.

2. Tipuri de violență

Violența își face simțită prezența în situațiile cele mai diverse și în multiple împrejurări. În general se diferențiază trei tipuri de violență:

- violența directă
- violența structurală
- violența instituțională

Fiecare femeie și fiecare copil au aceleași drepturi cu bărbații. Există și dreptul de a primi ajutor și protecție împotriva opresiunii.

VIOLENȚA DIRECTĂ

Violența directă pornește de la o persoană și are drept țintă persoane sau obiecte.

Exemplu copil:

Tata își adoră fiica în vârstă de doisprezece ani, conform declarației sale. El îi spune că din acest motiv dorește să o îmbrățișeze. El vrea să o atingă peste tot corpul și îi spune: "În familia noastră facem așa, din acest motiv nu trebuie să zici nimănui nimic și nu trebuie să vorbește despre asta". Tata pune presiune pe fiica sa și îi spune: "Ceea ce facem este absolut normal, toți fac așa. Mama ta nu mai vrea să doarmă cu mine, din acest motiv trebuie să o faci tu." El o amenință că va ajunge la închisoare, dacă ea va vorbi cu cineva despre aceasta. Acesta este un abuz sexual.

Totuși integritatea copilului poate fi încălcată chiar mai devreme, de exemplu în situațiile cotidiene: Bunicul vine în fiecare duminică în vizită și vrea pentru salut un pupic de la nepoata lui. Fata nu vrea să îi dea un pupic, însă nu îi este respectată dorința.

Copilul poate fi protejat mai bine, când învață

- să spună „nu” și
- când rudele sale învață, să îi respecte integritatea.

Abuzul sexual în familie constituie o temă foarte complicată. În caz de indicii ar trebui să se ia neîntârziat legătura cu *serviciile de consiliere avizate*. Consilierile de acolo au obligația de a *păstra confidențialitatea*, adică nu au voie să povestească nimic altora. Ele pot da și recomandări privind ce este de făcut în continuare și cum să te protejezi.

Exemplu femeie matură:

Un bărbat își determină soția ani de zile să facă sex cu el, întotdeauna când vrea el. Astfel el o constrânge să se culce cu el chiar și împotriva dorinței ei. Ea trebuie să îl satisfacă sexual. Aici el ia în considerare traume psihice, chiar și traume fizice. Adesea femeile se supun din frica de a nu fi bătute și deoarece ele cred ca bărbatul are acest drept. Acest fapt încurajează multe parteneri să zică că ele insele ar fi vinovate de faptul că el este violent. El spune "Dacă nu te aperi și dacă te supui, este mai bine pentru tine". El este de părere că are dreptul să se culce cu soția sa, chiar dacă ea nu vrea. Însă nu este așa și această faptă se pedepsește în Germania.

O asemenea formă de violență directă pare a fi evidentă. Și totuși femeia este de numeroase ori singură deoarece familia și rudele

- adesea nu cred că soțul victimei violenței ar putea să comită asemenea fapte;
- sunt de părere că acesta este dreptul bărbatului. Femeia trebuie bineînțeles să accepte să facă sex;
- o sfătuiesc să nu se gândească prea mult la aceasta, să suporte. La urma urmei nu există alte posibilități.

VIOLENȚĂ STRUCTURALĂ

Violența structurală este încurajată prin raporturi de putere inegale. A avea mai multă putere asupra celorlalți oameni, înseamnă în primul rând că poți influența comportamentul altor oameni astfel încât să corespundă dorinței proprii, mai mult sau mai puțin. Aceasta nu e nimic rău pentru moment și face parte din orice relație interumană. Total diferit este între părinți și copiii lor, precum și în oricare altă constelație. Este important ca ceilalți oameni să nu aibă limitat dreptul la independență.

Exemplu:

Atunci când bărbații din familii câștigă banii pentru ele, aceștia au adesea puterea asupra finanțelor.

Deținerea banilor are adesea o importanță foarte mare. Și anume, din acest fapt rezultă dependențe. Atunci când pierzi bani și alte lucruri, te simți nesigur și amenințat. Acela care are puterea poate din acest motiv să le dea celorlalți siguranța și să le-o ia înapoi. Aceștia pot în acest caz să-și piardă membri de familie sau prietene. De aceea puterea (violența structurală) are o influență mare asupra femeilor și copiilor în asemenea structuri determinate de violență.

Violența structurală se încurajează așadar prin absența unui echilibru de putere în societăți. Adesea, ceilalți membri ai societății nu au drepturi sau nu se pot apăra. Ei nu au voie să decidă ceea ce este bun și important pentru ei (de exemplu, unde vor să locuiască).

Puterea nu este întotdeauna negativă. Aceluia care are putere asupra unei alte persoane, ar trebui să-i fie limpede ce înseamnă ea și să o folosească cu responsabilitate. De pildă, părinții au putere asupra copiilor. Copiii sunt dependenți de ei. Părinții trebuie să folosească această putere prin aceea că îi ajută și sprijină pe aceștia. Acest lucru este valabil și pentru utilizarea banilor pentru finanțarea celor necesare traiului, care ar trebui să se facă fără a abuza de putere.

VIOLENȚĂ INSTITUȚIONALĂ

Violența instituțională este o formă de violență care întărește prin structuri create sau existente raporturile de putere. Printre altele, acest lucru îi împiedică pe oameni să facă ceea ce este pentru ei înșiși important (de exemplu la muncă, în școli sau cămine de locuit, în care orele de masă sunt programate sau în care oamenii sunt dependenți de personalul de îngrijire).

În general, puterea instituțională trebuie să contribuie la menținerea ordinii. Populația unui stat cunoaște prin reguli și siguranța aceluiași tratament pentru toți. Scopul este o conviețuire pașnică și plină de înțelegere în comun. Însă nu este permis nimănui, poliției, ajutoarelor sau chiar propriei familii să folosească această situație în mod fals.

Diversele tipuri de putere au adesea de-a face unele cu celelalte și coexistă unul lângă altul. Există adesea mai multe tipuri de putere concomitent. Violența apare în mai multe culturi. Și între diversele culturi există violență. Ea este de exemplu încurajată în așa numitele structuri ale societății patriarhale. În acestea bărbații au frecvent mai multă putere, iar femeile în același timp, mai puține drepturi. Ele pot să participe mai puțin la viața în societate (de ex. să se bucure de educație, să lucreze). Dar și inegalitatea din societate și din întreaga lume (repartizarea nedreaptă a bunăstării, sărăciei, raportul dintre țările bogate și acelea sărace) poate să favorizeze violența.

3. Violență împotriva femeilor și a copiilor

Organizația Mondială a Sănătății OMS desemnează violența împotriva femeilor ca unul din riscurile cele mai mari pentru sănătatea femeilor în întreaga lume. Națiunile Unite spun că violența împotriva femeilor este orice act care aduce sau amenință femeia cu vătămări corporale, sexuale sau psihice. Aici se înscriu și *constrângerea și privațiunea de libertate* în public sau în viața privată. În consecință violența împotriva femeilor cunoaște printre altele următoarele forme:

Violență corporală, sexuală și psihică în familie:

- violență în și în afara căsătoriei (de exemplu lovituri, abuz sexual, viol, *umiliri*, amenințări)
- abuzul sexual al copiilor în casă
- violență care are de-a face cu zestrea
- orice practică tradițională care este dăunătoare pentru femeie (de exemplu mutilarea genitală)
- violență a cărei intenție este *exploatarea*

Violență corporală, sexuală și psihică în comunitate:

- intimidarea, hărțuirea sexuală, abuzul sexual și violul la locul de muncă, în *unități de învățământ* și în alte locuri
- *traficul cu femei și prostituția forțată*

Violență corporală, sexuală și psihică care sunt exercitate de stat sau doar tolerate de el

Legislația:

Exercitarea violenței – corporală și psihică („vătămare corporală”) – se pedepsește în Germania!

CINE SUNT FĂPTAȘII?

În 90 procente din cazuri făptașii sunt bărbați și provin în cele mai multe cazuri din cercul apropiat al femeilor în cauză. Ei provin din toate păturile societății. Pot fi soț, tată, bunic, profesor, prieten al familiei, antrenor, unchi, frate, preot, terapeut și încă mulți alții. La abuzul de putere sau abuzul sexual se profită într-o manieră deosebită de situația persoanei în cauză, de cele mai multe ori a femeii ori a copilului.

Conform OMS (Organizația Mondială a Sănătății) femeile din anumite societăți suferă deosebit de des maltratări din partea *partenerului intim*. În aceste societăți nu există în parte vreo egalitate între bărbați și femei. Rolurile pentru bărbat și femeie sunt uneori strict stabilite și norme culturale precizează dreptul bărbatului

la relații sexuale. Sentimentele femeii rămân neluate în considerare. Aceste fapte sunt de cele mai multe ori doar puțin pedepsite sau chiar sunt evaluate ca fiind pozitive.

Cele în cauză caută adesea explicații. Acestea îl pot disculpa pe făptaș. Acest lucru conduce la faptul că actul de violență este justificat și astfel este motivat făptașul la o repetare a faptei. Din punctul lui de vedere, se vede confirmat, și el sună: „Fapta mea nu are urmări.” – „Nu mi se întâmplă nimic!” – „Toți au frică de mine și respect față de mine!”

MOTIVE PENTRU VIOLENȚĂ ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI COPIILOR

Inegalități structurale între bărbat și femeie încurajează violența împotriva femeilor. Aceasta este potențată prin

– **Structuri patriarhale**

Aceste structuri cunosc un tablou exact al bărbaților și femeilor. Bărbăția înseamnă adesea putere, forță și *dominanță*, iar feminitatea *toleranță*, *pasivitate* și inferioritate;

– **Atitudini puternice bărbătești de a dispune de drepturi** și în același timp ideea de superioritate. Relele tratamente au adesea loc deoarece bărbatul crede că are dreptul să le aplice. El are dreptul să dispună de soția lui și de corpul ei și de tot ceea ce ea face, cu cine vorbește, cum se îmbracă și unde își petrece timpul.

– **Independența mai mare a femeilor (în viața cotidiană și profesională):**

Unii soți simt ca și o amenințare atunci când soțiile lor devin mai independente de ei din punct de vedere financiar și social.

– **Neajutorarea bărbatului (precum în procedura de azil, lipsa cunoștințelor de limbă străină, șomaj).**

Aceasta poate duce la frustrări, care se răsfrâng asupra familiei proprii sub formă de agresiuni. Aceasta poate fi pentru bărbat, pentru scurt timp, o descărcare emoțională. Apoi este liniște. Până când circuitul reîncepe.

– **Despărțire iminentă:**

Femeile, care vor să se despartă de soțul/partenerul lor, sunt expuse unui risc de violență foarte mare. Soțul nu suportă asta, deoarece el crede că soția ar fi proprietatea sa.

Unii bărbați cred că exercitarea puterii și a controlului, a dominației, concurenței și chiar și a violenței psihice îi fac un bărbat “adevărat”. Adesea există conflicte cu pretenția femeilor la drepturi egale în societate.

Egalitatea în drepturi este în Germania lege.

Femeile și bărbații s-au obișnuit adesea deja de multă vreme cu rolurile lor. Unii consideră din acest motiv aproape normală violența. Aceste roluri căpătate prin antrenament trebuie modificate pe termen lung. Acest lucru poate uneori să dureze foarte mult timp, însă este foarte important pentru ca violența să poată fi eliminată definitiv.

EXEMPLE DE VIOLENȚĂ CONTRA FEMEILOR ȘI A COPIILOR

Violență specifică sexului există de cele mai multe ori în domeniul privat, între partenerii intimi (violență domestică) și ca violență sexuală.

VIOLENȚĂ DOMESTICĂ

Nu există nicio definiție exactă pentru violența domestică. De cele mai multe ori se înțelege prin aceasta violența pe care un partener de relație sau un fost partener de relație o exercită împotriva partenerii sau fostei sale parteneri. Este așadar violență între adulții din familie sau în cazul unei perechi. 90 de procente dintre făptași sunt bărbați, iar femeile sunt partea afectată. Adesea sunt implicați concomitent și copiii.

Violența domestică are ca scop controlul și *exercitarea puterii*. O caracteristică este următoarea: Are loc în special în domeniul privat. Mediul privat, sfera privată îi protejează aici și pe făptași. Femeile și copiii nu

vor și nu pot adesea vorbi despre aceste fapte. Le este frică de violența din partea soțului/tatălui. Multora le este frică și că familia va fi despărțită de către Poliție, dacă se povestește ceva despre violența din casă și astfel se păstrează tăcerea. Sunt prinse în situații foarte împovărătoare.

Violența domestică se manifestă prin

– **Violență corporală:**

ca de exemplu trasul de păr, pălmuirea, lovituri cu pumnul, ciupitul, împinsul, strangulatul, legatul și atacul cu diverse obiecte (și cu arme).

– **Violență psihică:**

ca de exemplu ridiculizarea partenerii în fața altor oameni, critică permanentă în privința unor chestiuni mărunte, umilințe, acuzații false, intimidări, amenințări împotriva copiilor sau că vor merge cu copii, până la amenințări cu moartea.

– **Violență sexuală:**

ca de exemplu obligativitatea sau constrângerea la practici sexuale, violul sau și prostituția forțată;

– **Violență socială:**

aceasta se manifestă ca și control asupra contactelor cu alți oameni și interdicția de a avea contacte, dar și prin sechestrare. Uneori făptașul izolează pe cei în cauză total de familie și de cercul de prieteni;

– **Violență financiară:**

Scopul acestui tip de violență este crearea dependenței financiare. Făptașul interzice celor în cauză să lucreze sau îi obligă să lucreze pentru el. În acest fel are doar el controlul asupra mijloacelor bănești.

VIOLENȚĂ SEXUALĂ

Violența sexuală poate să fie o componentă a violenței domestice, ea însăși merge totuși mult mai departe.

Ea începe deja printr-un limbaj care le denigrează pe femei. Adesea există priviri indecente sau hărțuire prin cuvinte. Formele acesteia ajung de la *nerespectarea limitei* trecând prin hărțuiri sexuale până la viol și abuz sexual. Granițele între aceste forme nu sunt suficient de clare, întrepătrunzându-se.

Acest tip de violență utilizează sexualitatea ca pe o armă. Violența sexuală demonstrează propria putere și supune în același timp victima. Se pot observa diverse tipuri de violență sexuală. Acestea pot să aibă loc între adulți. Uneori exercită adulții și tinerii violență sexuală împotriva copiilor sau chiar și copiii tratează alți copii cu violență. Victimele sunt

– violat:

Făptașul penetrează în moduri diverse cu penisul în victimă, cu obiecte, uneori fac acest lucru alte persoane sau animale;

– obligate la practici sexuale:

Făptașul obligă victima să se satisfacă sexual pe sine, pe el sau pe alții în diferite moduri;

– incomodate sexual:

Făptașul atinge sâni sau fundul victimei împotriva dorinței acesteia.

Faptele descrise sunt un abuz de putere grosolan, făptașul face acest lucru în cunoștință de cauză și nu întâmplător. El dorește să se satisfacă pe sine sau să-și umilească victima. Aceste fapte constituie o infracțiune (sunt relevante penal).

Încălcările sexuale la limită nu sunt pedepsibile (nici *infracțiune* relevantă conform Codului penal), însă pot fi anunțate.

Ca victimă a uneia din formele de violență susmenționate nu există niciun motiv pentru mustrări de conștiință! Nu aveți nicio vină, nici măcar în parte. De asemenea, nu sunteți deloc responsabilă pentru actele de violență la care sunteți supusă. Nu trebuie să înțelegeți comportamentul făptașului sau chiar să-l scuzați. (Exemplu: „A fost o greșeală să merg acolo. Am spus ceva greșit. Poate că fusta a fost totuși prea scurtă”).

ÎNCĂLCAREA GRANIȚELOR SEXUALE

Încălcările sexuale la limită sunt câteodată neintenționate, acestea se produc frecvent prin neștiință sau lipsa sensibilității sau sensibilitate insuficientă.

Adesea încălcările sexuale la limită sunt începutul acțiunilor sexuale pedepsibile. **Experiența indică faptul că de cele mai multe ori victimele nu se pot apăra. Ele trăiesc abuzul de cele mai multe ori ca și pe un șoc și le este frică. Din acest motiv foarte multe persoane afectate nu se pot apăra. Totuși nu au nicio vină față de ceea ce li se întâmplă.**

Spuneți sau arătați în mod clar și evident: „Stop. Aici este granița”.

HĂRȚUIRE SEXUALĂ

Hărțuirea sexuală are ca intenție jignirea și înjosirea unei alte persoane (în cazul faptei sexuale acestei persoane are importanță pentru faptă). Punerea mâinii pe fund sau săni poate să fie de exemplu o hărțuire sexuală.

Și aici este important: Cu ajutorul cuvintelor sau a semnelor faceți-i celui din fața dumneavoastră clar, să se abțină de la

comportamentul abuziv. Aceasta poate preveni actul violent. Acest lucru însă nu reușește întotdeauna. În acest caz se poate chema ajutor – deoarece: unii făptași depășesc granițele puse lor în mod intenționat!

ABUZ SEXUAL

O formă specială a violenței sexuale este așa-numitul abuz sexual. Prin aceasta se înțelege fiecare practică sexuală a adulților îndreptată asupra fetelor și băieților de sub 14 ani. Este indiferent dacă aceste fete și acești băieți fac asta aparent de bună-voie (sunt de acord) sau dacă nu vor acest lucru. Mai există și un alt tip de violență sexuală. Unii copii (dar și unii adulți) sunt din punct de vedere corporal, psihic, intelectual ori din cauza capacității lingvistice reduse mai puțin puternici decât făptașul. Ei nu pot să fie de acord în cunoștință de cauză. Făptașul profită așadar de poziția lui dominantă.

Există făptași care prin diverse strategii (adesea prin Internet în chatrooms) stabilesc un contact cu tineri și copii în scopul de a pregăti acte de violență sexuală. Mai întâi li se semnalizează interesul, iar apoi se clădește o asemenea relație. Făptașul află diverse lucruri despre interlocutorul său pe care le poate folosi și ca mijloace de șantaj („Îi informez pe părinții tăi dacă nu îmi trimiți poze în care ești goală.”). Pregătirea unei fapte de violență se numește „Grooming”.

Exemplu:

Fetiță de patru ani. Toți făptașii au fost în acest caz partener și prieteni ai mamei. Unul a ales-o intenționat pe mamă. Aceasta căuta într-un anunț un partener și el a constatat că are o fetiță mică. Acest partener dorea sex cu copii și a avut foarte rapid „acces” la fiica mică, deoarece toți trăiau împreună într-o locuință. Mama nu a făcut nimic împotriva comportamentului violent. Ei îi era teamă că va fi răpăsită.

Făptașul acționează strategic și utilizează structuri sociale, valori și norme speciale. Aici sunt incluse faptele tabu, să nu se vorbească despre sexualitate, ceea ce de cele mai multe ori duce la tăcerea copiilor și tinerilor afectați. Un alt factor este o educație autoritară: Dacă copii sunt obișnuși să nu îi contrazică pe cei maturi și să facă ce li se spune, aceștia nu prea pot impune limite și nu se pot apăra.

Abuzarea copiilor poate declanșa următoarele forme de presiune psihică:

– Rușine:

Copiii cred adesea că ei ca victime sunt de vină pentru violență. Ei se rușinează pentru ceea ce li s-a întâmplat. Acest sentiment este de multe ori mai puternic decât furia față de făptaș.

– Sentiment fals de responsabilitate:

Copiii sunt de părere că au făcut ceva greșit sau că ei poartă vina pentru dezmembrarea familiei. Aceasta este pentru cei mai mulți copii în cauză o problemă de nesoluționat.

– Frică de probleme:

Copiii devin victime ale violenței sexuale și în școală sau alte instituții. Dar ei nu doresc în acest caz să aibă probleme în familie, cu profesorii sau prietenii.

– Blamare:

Copiilor le este frică ca alți oameni să le judece total diferit trăirile și ca sentimentele proprii să fie false. Adesea ei nu își cunosc drepturile și nu știu că persoana matură îl tratează incorect și că poate fi pedepsită.

– Obligație de confidențialitate impusă de făptaș:

Copiii au mari probleme să facă diferența între secrete „bune” și „rele”. Uneori vor să trădeze un secret chiar și atunci când făptașul exercită presiune.

Exemplu:

Un tată și-a abuzat fiica în vârstă de doisprezece ani o lungă perioadă de timp. Fiica a avut dureri și simțea că tatăl său a făcut ceva rău. Tata îi explică că ea este mai drăguță decât mama ei și că el, în calitate de tată, are obligația de a-i prezenta sexualitatea. Ea simțea vină față de mama ei și a observat că mama ei o evita. Ea credea că era răspunzătoare de faptul că tatăl ei simțea dorință față de ea pe baza fizicului ei.

Fata nu a avut nicio susținere din partea familiei ei. Totuși ea avea încredere în mama unei prietene de la școală. Ei îi putea povesti ce trăiește acasă. Astfel a obținut susținere pentru a se elibera de abuz.

Abia atunci când copiii sunt luați din mediul lor, aceștia învață să se bazeze pe sentimentele lor. Astfel au mai repede curaj să vorbească cu o persoană de încredere despre abuzul trăit.

VIOLENȚA SEXUALĂ PRIN PRESUPUSE ACTE DE TANDREȚE

Violența sexuală nu este întotdeauna „brutală” cu includerea durerii (de exemplu bătăi). În multe cazuri, violența sexuală se prezintă și cu acțiuni cu tandrețe, de exemplu cu atingerea tandră. Aceasta este în legătură cu dominarea și constrângerea. Această formă de violență reprezintă pentru persoana în cauză o situație dificilă, cu două tășuri: Soțul sau tata, bunicul sau prietenul de familie sugerează că vrea să facă ceva afectuos, însă depășește limitele fizice, precum și limitele psihice și indică putere. Persoanele în cauză simt aceasta dureros și dezgustător. Prin declarații precum „ești atât de sexy sau dacă nu ai fi îmbrăcată atât de provocator... Mama ta nu este așa frumoasă ca și tine”... sau “Observ cum reacționează corpul tău, și tu o vrei...”, făptașul dorește să îi dea persoanei în cauză senzația că vrea să o facă. El îl convinge pe copil că el însuși este vinovat că s-a ajuns la violențe sexuale. Chiar și femeile trăiesc parțial acest transfer de responsabilitate pentru fapta.

Cei în cauză trăiesc și în cazul violenței sexuale uneori plăcere corporală până la orgasm. Acest lucru este pentru ei deosebit de rău. Corpul nu reacționează în acest caz decât la un stimul sexual. Nu trebuie să se rușineze după aceea pentru aceasta!

Situația juridică:

Actele sexuale la ori cu copii sub 14 ani sunt întotdeauna sancționabile.

Paragraful 176 din Codul penal (§ 176 StGB) stabilește clar: Este vorba tot de abuz sexual atunci când copiii trebuie să execute acte sexuale la un făptaș, o făptașă ori la alții. O altă variantă importantă a faptei este să se arate copiilor materiale pornografice și în acest fel să se acționeze asupra lor.

Dreptul penal îi protejează pe tineri în vârstă de până la 18 ani împotriva agresiunii sexuale din partea persoanelor cu care au o relație de așa-zisă custodie. Acestea sunt în general părinții (și părinții vitregi), profesorii, instructorii, lucrători sociali sau de alt gen din instituții ale ajutorului educativ. La această vârstă se verifică totuși câtă presiune sau constrângere s-a exercitat asupra tinerilor pentru a se profita de o dependență a celor în cauză.

Pedepse există și pentru tineri (în vârstă de 14 până la 18 ani) și adolescenți (în vârstă de 18 până la 21ani) în cazul în care profită de situația delicată a unei/unui fete/băiat sau dacă plătesc bani pentru acte sexuale.

URMĂRI ALE VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI COPIILOR

URMĂRI ALE VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI COPIILOR

Fiecare persoană reacționează în mod diferit la violență. Experiențele cu violența specifică sexului sunt însă întotdeauna și pentru toți cei în cauză o rănire masivă a *integrității* lor. Acest lucru poate duce la o *traumatizare* psihică de lungă durată. Multe femei și copii au în cazul violenței sexuale pe durata întregii lor vieți sentimente de vinovăție și suferă masiv. Ei doresc să clasifice și să înțeleagă ceea ce s-a întâmplat și să recapete controlul asupra lor și a vieții lor. Încercarea de a înțelege întâmplarea generează de regulă sentimente de vinovăție. Se aduce comportamentul propriu în legătură cu faptele de violență.

Exemplu:

„Dacă nu aș fi fost în acel loc sau dacă m-aș fi culcat cu el de bunăvoie. Ar trebui să accept în sfârșit că el este soțul meu și că are un drept să se culce cu mine.”

Femeile în cauză au după faptă un fel de stare de șoc, nu se mai simt pe ele și ceea ce le înconjoară uneori zile întregi. Se simt străine în mediul lor obișnuit și au sentimentul că acele lucruri în care au crezut până acum nu mai există. Această stare este percepută ca dezorientare.

Comportamentul celor în cauză este după faptă individual total diferit, nu există un model „tipic”. Din *modalitățile posibile de reacție, respectiv din sechele* fac parte:

– **Depunere a unei plângeri:**

Unele femei se gândesc ca după faptă să meargă la poliție.

– **Căutare de contact:**

Alte femei doresc să stea de vorbă cu persoane de care sunt atașate, să caute consiliere de specialitate sau să se întrețină cu oameni apropiați.

– **Colaps:**

Multe femei plâng ore în șir, însă nu sunt capabile să vorbească și își arată disperarea foarte clar.

– **Control:**

Altele par a avea controlul, a avea sânge rece, a fi lucide și inteligente. Pentru ele este foarte clar că au fost supuse violenței și că făptașul nu are dreptate, dar se întreabă totuși ce au făcut greșit.

– **Căutare de scuze:**

Pentru unele ceea ce s-a întâmplat nu pare a fi neapărat violență. Ele încearcă să clasifice actul de violență, să-l scuze și să-l evalueze ca fiind „normal”. Adevsea aceste femei nu sunt capabile să se încreadă în propriile lor simțăminte, ele nu au învățat să permită scârbă, teamă, disperare, ură, durere, *neputință*.

– **Sentiment al valorii proprii deranjat:**

Demnitatea, abordarea normală a sexualității și sentimentul pentru propriul corp pot să fie pentru timp îndelungat deranjate.

– **Autoincriminarea:**

Multe reacționează cu rușine și scârbă față de ele însele sau dezvoltă muștrări de conștiință și sentimente de vinovăție chinuitoare.

– **Iritații privind sentimentele:**

Multe victime ale violenței sunt extrem de iritate din cauza propriilor reacții din timpul faptei.

Exemplu:

Fetița de patru ani a crescut într-un mediu special, violența sexuală era acolo „normală”. Mama nu a vrut și nu a putut să protejeze copilul, nu a putut să ceară ajutor deoarece nu știa că fiica avea nevoie de ajutor. Ea și-a pierdut sentimentul pentru propriul trup, încrederea în sine însăși și îi era scârbă de propriul corp.

În cele din urmă ea nu se mai spăla. În același timp își dorea atenție: Ea învățase s-o primească prin sex și i-a convins pe colegii de școală să aplice practici sexuale. Acest comportament s-a observat și catalogat ca și comportament sexualizat. Acesta a fost un motiv de a face apel la un specialist.

Persoane apropiate potențează adesea aceste sentimente. Rudele, prietenii și cunoștințele pot să reacționeze prin respingere, adesea nu cred sau nu înțeleg ceea ce s-a întâmplat și dau vina pe cea în cauză.

URMĂRI MEDICALE

Adesea urmările medicale ale experimentării violenței nu se pot asocia cu claritate cu violența. Unele tulburări psihice sau *psihosomatice* nu se manifestă decât mai târziu și durează în acest caz mai mult timp.

Femeile care au fost supuse violenței deja ca și copii și care suferă acum fizic din cauza consecințelor pe termen lung, nu pot la început să-și explice tulburările printr-o eventuală experiență cu violența.

Se întâmplă adesea și ca victimele să descrie răniri prin acte de violență ca pe o urmare a unor „accidente”.

Următoarele simptome pot fi consecințe ale actelor de violență:

– leziuni corporale:

fracturi, lezare a unor organe interne, leziuni cerebrale ca urmare a loviturilor în cap, cicatrice prost vindecate pe întregul corp, arsuri, iritații puternice, desfigurări ale feței, capacitate vizuală și auditivă redusă, răniri abdominale prin loviri cu piciorul și lovituri sau întreruperi de sarcină forțate.

– răni în zona intimă:

violările au drept urmare răni anale și vaginale și sângerări, inflamații ale vezicii urinare, boli venerice, sterilitate și avorturi.

– boli psihosomatice:

ulcere, tromboze, dureri de inimă, permanente dureri de cap, tulburări circulatorii și încă multe altele.

– suferințe morale respectiv psihice:

stări de anxietate, tulburări de somn, lipsă de încredere, *depresii*, sentimente de rușine și vină, *tulburări de stres post-traumatice*, flashbacks, sentimente de murdărire și *stigmatizare*, tulburări de descoperire a identității și a graniței, un sentiment al propriei valori scăzut, disperare, un comportament de auto-mutilare, dureri continue în timpul actului sexual, comportament puternic sexualizat, tulburări de alimentație, constrângeri, dependență de droguri și medicamente, sinucidere ori tentative de sinucidere.

Uneori persoanele în cauză nu fac legătura între urmările mentale și experiențele cu violența. Nu văd tulburările lor ca pe o consecință a abuzului, ci ca pe o „deficiență” proprie. Acest lucru duce adesea la o pierdere suplimentară a sentimentului propriei valori.

URMĂRI FAMILIALE ȘI SOCIALE

Oamenii ca ființe sociale sunt dependenți de rețelele lor, care sunt de pildă familia, cercul de prieteni sau colegii de muncă. Dar experiențele directe cu violența au loc de cele mai multe ori în mediul cunoscut – doar rareori făptașii sunt străini –, și în acest fel propriul mediu social este direct afectat. Multor femei afectate le cade greu să vorbească despre actul de violență trăit. Le este teamă de reproșuri („Cum de te-ai dus și tu acolo” sau „Cu siguranță i-ai făcut și tu ochi dulci?”). În acest sens multor rude și prieteni ai victimelor violenței le este greu să accepte apariția violenței în propriul mediu.

Riscuri pentru cei în cauză ca urmare a violenței domestice/sexuale:

– Teama de excludere din mediul social

Prin prezentarea experienței cu violența se poate ajunge la separarea de partener, singurătate, ruptură cu familia sau frică de (noi) relații intime cât și la fapte de violență.

– Un sentiment puternic de izolare

În cazul abuzurilor de durată prelungită începe o izolare mai puternică de mediu. Credița în propria siguranță se pierde. Urmările sunt o retragere mai intensificată și în special schimbări ale sistemului de valori.

– Dependențele financiare

nu permit inițial apariția vreunei căi de ieșire. Acest lucru duce la un sentiment puternic de izolare. Pe lângă teama de

comportamentul violent al făptașului, este mare sentimentul că nu se poate trăi fără el.

– **Pasivitate**

Pierderea încrederii în sine și în propria valoare duce adesea la o adaptare totală la făptaș. Este vorba în acest caz de supraviețuire. Legătura dintre făptaș și victimă devine atât de puternică încât cea în cauză se vede tot mai mult cu ochii făptașului.

– **Niciun sentiment de responsabilitate față de copii**

Nu arareori persoanele afectate se îmbolnăvesc de tulburări psihice severe (tulburări posttraumatice, *tulburări de personalitate Borderline*, *tulburări de identitate disociative*), și ca urmare își neglijează copiii.

– **Teama de modificare**

Planurile de viață și situațiile de muncă se pot schimba în cazul unei separări: de exemplu prin concediere sau schimbarea locului de muncă, probleme la locul de muncă, șomaj.

– **Sărăcia**

Prin despărțire nu puține femei sărăcesc sau au un risc mai ridicat de sărăcire. Aici se încadrează pierderea locuinței și lipsa unei locuințe. Femeile și copiii care după ce au cunoscut violența cad din rețeaua lor socială, prezintă un risc extrem de sărăcire.

Cele în cauză nu suferă doar de *izolare* socială. Multe femei se refugiază într-un adăpost pentru femei abandonându-și nu doar mediul cu care sunt obișnuite ci și bunurile. Foarte des ele renunță la depunerea unei *plângeri*, la pensie alimentară sau la plata unor despăgubiri.

Motive pentru acest lucru sunt:

- teama de noi atacuri violente
- rușine, deoarece în cele mai multe cazuri ele gândesc că ele însele sunt de vină sau vinovate prin complicitate și nu doresc să dăuneze familiei lor
- cunoașterea faptului că drumul prin *justiție* este anevoios și nu întotdeauna încununat de succes
- experiența din structurile patriarhale: bărbații au dreptul să-și bată soția și copiii și pot pretinde de la soție acte sexuale.

URMĂRI CARE SE FAC SIMȚITE PENTRU GENERAȚII

Oamenii care au fost tratați în copilărie cu violență devin mai târziu mai frecvent ei înșiși făptași ori rămân în „rolul de victime”.

Exemplu:

Mama fetiței de patru ani a cunoscut ea însăși copil fiind violența sexuală prin tatăl ei. Ca mamă nu a putut să se protejeze pe sine și pe fiica ei. Mai mult, ea a învățat să ajungă prin sex în relații cu bărbații. Fiica ei a preluat acest lucru deja la vârsta de doisprezece ani. Doamna care ajuta familia a întrebat-o pe mamă de ce nu și-a protejat fiica de agresiunile partenerului ei. Mama a răspuns: „Asta era pentru mine normal – doar și eu am trecut prin asta.”

URMĂRILE PENTRU COPII

Copiii care trăiesc în mod direct sau indirect violența domestică, au pe de o parte *prejudicii* psihice chiar asemănătoare cu acelea ale victimei și, pe de altă parte, sunt adesea traumatizați sever.

Consecințe sunt:

– Scăderea sentimentului propriei valori

Autorealizarea este masiv îngrădită.

– Decepția

Trăirea slăbiciunii și neputinței unuia dintre părinți poate să potențeze propria neputință.

– Estimări false

Experimentarea slăbiciunii și neputinței unuia dintre părinți poate să conducă și la plasarea copiilor de partea făptașului, deoarece acolo ei se simt mai siguri.

– Un model precar de roluri

Copiii care au cunoscut violența domestică devin adesea mai târziu făptași sau victime.

– Prejudicii corporale

În cele mai numeroase cazuri copiii au pe lângă prejudicii psihice severe, asemănătoare cu acelea ale mamei, și răni fizice. Uneori doresc să-și ajute mamele. Cel târziu atunci devin și ei în mod direct victime ale actelor de violență.

– Povara deținătorului de secrete

Adesea copiii sunt nevoiți ca prin frecventarea obligatorie a școlii să mențină contactul cu exteriorul. În cazul în care experimentează violența domestică ei sunt adesea supuși unei presiuni. Le este teamă că propriul lor tată ajunge în închisoare pentru că ei nu au putut să-și țină gura. Lor li se – inoculează ideea că ei sunt cei vinovați în cazul în care printr-o acțiune a poliției familia le este despărțită. Sunt amenințați că vor fi internați în cămin. Acest lucru este în multe cazuri unul din motivele pentru care copiii nu vorbesc despre ceea ce trăiesc acasă. În plus, profesorii din multe școli nu pot să trateze bănuita violență în mod adecvat.

– Traume severe

Ascunderea și suprimarea totale a celor trăite pot conduce la delimitarea socială, însă chiar și până la sinucidere.

– Declanșator al modificărilor

Mulți copii își părăsesc familiile și îndrăznesc să înceapă viața de la capăt.

Mergeți la oameni în care aveți încredere. Vorbiți cu ei și cu instituțiile de consiliere profesională în legătură cu ajutorul și protecția pentru copiii care experimentează violența domestică.

4. Căi de ieșire din violență

PROTECȚIE JURIDICĂ PENTRU VICTIME ALE VIOLENȚEI ÎN GERMANIA

Copiii, femeile și bărbații au în Germania drepturi egale. Posibilitățile de a se proteja sunt de aceea la dispoziția tuturor în mod egal. Victimelor violenței le stau la dispoziție în Germania anumite posibilități de a se proteja. Fiecare om are dreptul la o viață fără violență.

Violența exercitată de partener poate să aibă mai multe fețe: jigniri, îngrădiri ale libertății personale, control, agresiune, amenințări, bătăi, sex forțat, urmărire sau hărțuiri.

AJUTOR ÎN CAZ DE URGENȚĂ

Dacă partenerul devine violent acut, se poate apela **Polizei (Poliția)** la numărul **110** sau se poate merge la o secție de poliție. Poliția este obligată să vină imediat pentru a proteja persoana. Poliția poate să alunge făptașul din locuința comună pentru 14 zile. Poliția poate să-l ia pe făptaș și în arest provizoriu pentru a pune în aplicare alungarea din locuință. În cazul unui act penal poliția trebuie să înregistreze o plângere.

Femeile care au cunoscut violența se pot adresa în plus adăposturilor pentru femei și să fie lăsate să locuiască temporar acolo împreună cu copiii lor. Este foarte important să fie îngăduit unei doctorețe să examineze și să documenteze rănilor.

Toți oamenii sunt egali în fața legii. Femeile și copiii au aceleași drepturi cu bărbații și au voie să decidă singuri. Legile și religia sunt separate unele de alta.

POSIBILITĂȚI DE CONSILIERE

Femeile afectate de violență primesc ajutor, suport și consiliere privind alte posibilități de protecție de la birouri de consiliere, adăposturi pentru femei, birouri de ajutorare a victimelor sau apeluri de urgență (vezi adresele de contact). Birourile de consiliere de specialitate dau informații privind felul în care se acționează în continuare și fără să se depună o *plângere penală*. O plângere penală se poate depune și mai târziu. La dorință este posibilă și o consiliere anonimă.

Femeile afectate de violență pot să roage să fie sprijinite și de prietene și prieteni, rude sau vecine și vecini.

! Angajații birourilor de consiliere de specialitate, doctorițele și avocatele sunt supuse în general confidențialității. În cazul în care există posibila punere în pericol a interesului copilului pot să fie obligate să ia, totuși, legătura cu Oficiul pentru Protecția Copilului.

În cazul în care se plănuiește o plângere, ar trebui să fie în orice caz solicitat sfatul unui avocat.

DISPUNEREA DE PROTECȚIE CONFORM LEGII DE PROTECȚIE ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI

„Cine lovește, acela pleacă” – fiecare persoană afectată de violență este protejată prin lege de violență, hărțuiri și agresiuni.

Victimele violenței, amenințărilor sau agresiunilor pot, independent de o *procedură penală*, să solicite o **dispunere de protecție în fața instanțelor civile**. Prin aceasta cei în cauză pot să fie sprijiniți gratuit de un birou de consiliere în probleme de violență. Măsurile luate în instanță în conformitate cu Legea de protecție împotriva violenței (GSG) costă bani. Acela care este lipsit de mijloace financiare, adică acela care nu dispune de un venit sau de avere, poate primi *ajutor pentru cheltuielile procedurale*.

Fiecare persoană poate să depună o cerere de dispunere de protecție la Tribunalul pentru familie (în „Amtsgericht”, adică Judecătoria) din localitatea de domiciliu, în localitatea în care a avut loc fapta sau în localitatea de reședință.

Ca măsuri de protecție, tribunalul poate să interzică făptașului, de exemplu,

- să se apropie de locuință,
- să frecventeze acele locuri pe care femeile afectate de violență le vizitează (trebuie s-o facă) cu regularitate,
- să ia legătura cu
- sau să întâlnească femeia în cauză.

Cine trăiește în aceeași locuință cu făptașul, poate și să ceară eliberarea locuinței.

Măsurile de protecție se stabilesc de către tribunal pentru o perioadă de timp precisă și sunt comunicate poliției. Dacă făptașul încalcă dispunerile de protecție ale tribunalului, el poate fi sancționat. Și în acest caz se poate da telefon la poliție.

IMPLICAREA UNEI AVOCATE

O reprezentare printr-o avocată nu este de fapt obligatorie. Acela care dorește să depună o plângere ar trebui însă neapărat să apeleze la asistentă juridică, deoarece numai în acest caz există posibilitatea de a influența procedura. Victimele se constituie atunci ca parte civilă. Într-un birou de consiliere în privința violenței sau într-o instituție de ajutorare pot fi recomandate avocate experimentate.

Cine nu își poate permite o consiliere avocățască, are posibilitatea să solicite un ajutor de consiliere pentru o primă consiliere. Bonul pentru *ajutorul de consiliere* poate fi procurat la Judecătoria din localitatea de domiciliu. La depunerea cererii, persoanele în cauză pot să fie asistate într-un birou de consiliere privind violența.

Cine a devenit victimă a unei fapte penale și trebuie audiat- ca martor- într-un proces penal poate și să ceară un bon pentru o primă consiliere.

În afară de aceasta, femeile afectate de violență pot să se constituie ca parte civilă și să aducă în sprijinul lor o avocată ca reprezentantă a părții civile. În anumite condiții, costurile pot să fie preluate. Despre costurile reprezentantei părții civile se pot obține relații la o primă consiliere avocățască sau într-un birou de consiliere privind violența.

Și la audierile în calitate de martoră este recomandabil să fie prezentă o avocată ca *îndrumătoare a martorei*. În anumite condiții se pot prelua și în acest caz costurile.

ALTE POSIBILITĂȚI DE SPRIJIN

Sprijin nu există doar de la birouri de consiliere, avocate sau adăposturi pentru femei. Pentru audiere poate să vină și o *persoană de încredere*, însă acest lucru trebuie solicitat în avans. Femeile în cauză pot să facă uz și de acompanierea psihosocială la proces. Însoțitoarele psihosociale la proces au o pregătire specială și asistă pe deplin martorele-victime cât și rudele acestora, înainte, în timpul și după procesul penal. Acompanierea psihosocială în viața de zi cu zi este preluată de personal de specialitate din alte birouri de consiliere de specialitate, pentru ca aici să rămână garantată o separare clară între asistența juridică și sprijinul de zi cu zi și să nu se poată insinua însoțitoarelor la proces nicio influențare la tribunal.

Din ianuarie 2017 există un drept legal la acompaniere psihosocială la proces.

CE SE ÎNTÂMPLĂ DUPĂ O PLÂNGERE PENALĂ?

În cazul unei plângeri din cauza violenței domestice sau sexuale, declarația femeii în cauză are importanța cea mai mare, deoarece de cele mai multe ori nu există alte probe sau acestea nu joacă decât un rol complementar. În cazurile cele mai rare există martori nemijlociți ai faptei.

Aceluia care se decide pentru o plângere penală trebuie să-i fie clar că va fi obligat de mai multe ori (de exemplu la poliție și la tribunal) să depună declarații amănunțite referitoare la desfășurarea faptei, ceea ce poate să reprezinte o mare povară. Pentru a fi pregătit în acest scop, este importantă contactarea din timp a birourilor de consiliere de specialitate.

Femeile care au fost victime ale violenței pot primi ca sprijin pe întreaga durată a procedurii penale o însoțitoare psihosocială la proces.

Unele femei afectate nu sunt dispuse nici să dea vreo declarație, neagă cu bună știință fapta de violență împotriva căreia s-a depus plângere sau o prezintă ca fiind mai puțin gravă. Femeile în cauză fac acest lucru probabil de teama altor acte de violență ori pentru că nu văd nicio modalitate pentru ele să se desprindă din relația cu făptașul. Dacă cineva nu dorește să depună plângere, trebuie că are motive pentru aceasta. Ajutor și consiliere pentru aceste și încă alte întrebări există în birourile de consiliere de specialitate, chiar și dacă nu se depune vreo plângere.

PROTECȚIA FEMEILOR AFECTATE

În cazul în care se depune o plângere poliția poartă adesea un așa numit discurs de amenințare: învinutului i se atrage insistent atenția de către poliție asupra faptului să se abțină de la contactul cu victima și de la alte acte de violență. Acest lucru impresionează pe mulți făptași, astfel încât ei se țin de aceste sfaturi. Este important ca femeile în cauză să informeze poliția dacă totuși există luări de contact și se ajunge la încercări de influențare (chiar și prin terțe persoane, ca de exemplu rude sau prieteni ai făptașului). Doar în acest caz poate să acționeze poliția!

CONTACTUL CU POLIȚIA

În numeroase secții ale poliției sunt polițiștii special instruiți pentru munca cu victime ale violenței. Avocata sau o altă persoană de încredere poate să participe la audiere. În cazul în care există dificultăți de înțelegere a limbii, trebuie rugată poliția să cheme un interpret de profesie.

Luarea de contact cu autoritățile pentru investigații ca poliția are drept urmare faptul că acestea trebuie să acționeze.

Dacă în timpul procedurii femeia în cauză se decide să nu face vreo declarație, acest lucru nu este posibil decât atunci când există un drept de a refuza depunerea unei mărturii, deoarece femeia s-ar învinui pe ea însăși sau pe o rudă în cazul în care ar face o declarație în conformitate cu adevărul.

PROCEDURA CARE URMEAZĂ

Dacă se ajunge la punere sub acuzare și la un proces, acest lucru este pentru femeia în cauză încă o dată o împovărare deosebită. O pregătire bună cu ajutorul unui birou de consiliere de specialitate, unei însoțitoare psihosociale la proces sau unei avocate pot să alunge multe temeri.

Drumul de depunere a unei plângeri nu este unul simplu. De aceea este de foarte mare ajutor ca persoanele în cauză să se informeze în prealabil bine asupra desfășurării procedurii și propriilor drepturi în procedură, cât și asupra eventualelor măsuri de protecție a victimei și acompanierea la proces.

O plângere penală nu poate să fie retrasă.

AJUTOARE PENTRU TRATAMENTUL DE VINDECARE, PENSIE ȘI SOCIALE

Dacă o persoană poate să prezinte credibil faptul că din cauza unui act ilegal comis intenționat a suferit prejudicii aduse sănătății, ea are dreptul din cauza urmărilor legate de sănătate și a celor economice la un ajutor financiar din partea statului. Acela care nu se află în Germania în mod legal de trei ani, nu are decât dreptul la ajutoare care nu depind de venit.

Următoarele ajutoare pot fi finanțate prin Legea de *compensare a victimelor* (OEG):

- tratamente de vindecare și medicale (și *psihoterapie*)
- *plăți ale pensiei* (în funcție de gravitatea urmărilor prejudiciului și dacă este cazul în funcție de venit)
- *ajutoare sociale*, la nevoie prin ajutoare speciale în cazuri individuale (de exemplu pentru participarea la viața profesională, la îngrijire, la conducerea pe mai departe a gospodăriei cât și ca o completare la banii de existență)
- *Măsuri de recuperare* (de exemplu internări pentru cure)

ÎMPREUNĂ FĂRĂ VIOLENȚĂ

Deja în birourile de consiliere de specialitate se lucrează pentru a promova *auto-apărarea* pentru o viață a femeilor lipsită de violență. Discuțiile se poartă pe picior de egalitate și au drept scop o întărire a autodeterminării și o creștere a simțului valorii proprii ale femeilor în cauză. Ele află unde ar putea să fie șanse și obstacole în desfășurarea viitoare.

Însă ele află și că au voie să devină active și în ce mod/și că au voie să se apere, și că o femeie care a experimentat violența are potențialul să se elibereze din violență. De aceasta ține pe lângă întărirea femeilor (în primul rând a drepturilor lor și a posibilităților lor de a se autorealiza) și o întărire a bărbaților care sunt conștienți, cum pot să acționeze și în situații dificile fără folosirea violenței.

Faptul că ai experimentat violența nu înseamnă să fi victimă toată viața – există căi de ieșire din violență.

Glosar

a comunica	a schimba/a transmite informații
Abuz	Exploatarea extremă a unei persoane. Acte sexuale asupra sau cu copii/tineri cât și cu persoane care nu se pot apăra (persoane care au nevoie de ajutor, arestate, etc.),
Adăposturi de siguranță pentru femei/amenajări pentru femei	Amenajări și adăposturi care oferă special pentru femei protecție și sprijin.
Ajutor de consiliere	O prestație socială statală care oferă oamenilor cu venit mic sau fără venit posibilitatea să beneficieze de consiliere și reprezentare juridice. Ajutorul de consiliere este un ajutor pentru beneficierea de drepturile convenite/în afara unei proceduri juridice.
Ajutor pentru cheltuielile procedurale	Un sprijin financiar în cazul unui venit/averi inexistente (sau insuficiente) pentru efectuarea unui proces.
Asistarea martorilor	Asistență/ajutor juridic pentru martore
Autoapărare	A se proteja singur împotriva pericolului
Avocată	reprezentantă și consilieră independentă în toate chestiunile juridice. Avocatele au așa-numitul drept de a păstra tăcerea și în plus obligația confidențialității. Această apărare relația de încredere între avocată și mandantă.
Birouri de consiliere de specialitate	Birourile de consiliere de specialitate sunt specializate în diverse domenii și oferă în general informații, consiliere, însoțire, prezentarea posibilităților de acționare cât și a persoanelor de contact cu posibilități mai cuprinzătoare din domeniul lor de specialitate.
Constrângere	Obligarea unei persoane de a face un anumit lucru.
Depresie	Boală psihică căreia îi sunt caracteristice o capacitate redusă de performanță, o dispoziție proastă, o pierdere a intereselor și o apatie cu manifestări diverse
Dominanță	Relația interpersonală în care o persoană are rolul conducător, fiind astfel superioară
Egalitate/condiții de egalitate	Asigurarea acelorași drepturi și prerogative. Egalitatea juridică și tratamentul egal fără a lua în considerare sexul, vârsta, originea, religia, etc.
Epurare etnică	Adezea o alungare violentă dintr-o regiune sau țară a anumitor grupe (religioase) ale populației

Exercitare a puterii	A stăpâni/a controla/a profita de o persoană
Exploatare	Relații ilegale sau nedrepte între persoane sau grupuri. Prin aceasta se înțelege exploatarea abuzivă a situației delicate sau a situației de slăbiciune a unei victime.
Încălcarea limitelor	Fiecare act care se desfășoară în scopul satisfacerii propriilor nevoi și fără să se țină seama de dorința sau de inferioritatea corporală, psihică, cognitivă sau lingvistică ale celeilalte persoane.
Infraacțiuni	Fapte împotriva legii existente
Îngăduință	Indulgența unei persoane
Instituții educaționale	Instituții care prin intermediul unor decizii statale sau comunale au un obiectiv educațional. Aici se încadrează școli și grădinițe, însă și instituții ca de exemplu bibliotecile, muzeele sau asociațiile pe bază de interese comune.
Integritate	Concordanță între valorile (personale) și mediul înconjurător
Interesul copilului	Situație în care îi merge bine copilului
Izolare	Singurătatea/excluderea unei persoane
Justiția	Totalitatea autorităților care sunt responsabile pentru punerea în aplicare a drepturilor
Legea de despăgubire a victimelor (OEG)	Lege pentru reglarea despăgubirilor și îngrijirii pentru victimele actelor de violență cât și a urmașilor
Legea de protecție împotriva violenței (GSG)	Lege pentru reglarea măsurilor de protecție în temeiul dreptului civil pentru victimele violenței
Măsuri de reabilitare	Reintegrarea unui om bolnav fizic/psihic în societate
Modalități de reacție	Modalități de comportament în cazul unor situații diverse
Nepuțință	Lipsă de putere sau de ajutor psihice într-o situație
Obligația de confidențialitate	Obligativitatea legală a diverselor grupe de profesii de a nu da informații unor terțe persoane.
Obligativitatea de rezidență	Obligația în Germania pentru refugiați/solicitanți de azil de a se afla doar în regiunea stabilită
Partener intim	Un partener cu care există o relație sexuală
Pasivitate	Apatie, inactivitate, lipsă de voință
Periclitare a intereselor copilului	Situație în care unui copil nu îi merge bine și interesele sale sunt în pericol. De exemplu, atunci când un copil este expus violenței domestice.

Persoană de încredere	Cineva care se bucură de mare încredere.
Plângere/plângere penală	Informarea poliției sau a procuraturii despre o faptă penală. Oricine poate să depună o plângere penală.
Prestații de asistență	Ajutoare din partea statului pentru persoanele defavorizate în cadrul principiului de asistență. Ele cuprind printre altele bani pentru locuință, ajutor de șomaj sau ajutor social.
Prestații de pensie	Dreptul la o sumă de bani din cauza statutului social/vârstei
Privațiune de libertate	Reținerea (închiderea, sechestrarea, etc.) împotriva dorinței unei persoane
Procedură penală	Urmărirea juridică a unei fapte penale
Prostituție forțată	Trafic de persoane în scopul exploatării sexuale
Psihic	Privind sufletul
Psihosomatic	Îmbolnăviri ale corpului care se explică în totalitate sau parțial prin cauze psihice.
Psihoterapie	Terapie pentru tratarea tulburărilor psihice sau sechelelor psihice
Refugiați și solicitanți de azil	Solicitanți de azil sunt persoanele care caută pe teritoriul federal protecție împotriva urmăririi politice, expulzării sau a unei alt fel de repatrieri într-un stat în care sunt amenințați cu persecuția și prejudicii severe.
Relație de custodie	Relație în care o persoană este îngrijită respectiv sprijinită de o altă persoană (de exemplu, copiii sunt ajutați de către profesori)
Relație de dependență	Relație în care cineva este dependent de o altă persoană (de exemplu financiar sau emoțional)
Risc	Împrejurări care măresc probabilitatea de a se îmbolnăvi de exemplu o îmbolnăvire psihică din cauza experimentării violenței
Sechele/complicații ulterioare	Urmări, respectiv complicații, apărute în urma anumitor circumstanțe. De exemplu tulburările psihice care apar ca urmare a experimentării violenței.
Situație juridică	Legi referitoare la o anumită problemă
Statut juridic	Legi privind o anumită temă
Stigmatizare	Proces prin care unor persoane sau grupuri li se atribuie o evaluare negativă cu anumite caracteristici, fiind în acest mod încadrați într-o anumită categorie.
Strămutare	Alungarea forțată a populației rezidente sau unor părți ale ei într-un alt stat

Structuri patriarhale	Formă în societate în care bărbații au în general mai multă putere și drepturi decât femeile
Țară-gazdă	O țară care găzduiește oameni refugiați sau migranți/unde persoanele pot să se stabilească.
Tolerați	Prin tolerare se confirmă suspendarea temporară a expulzării (nu este o ședere legitimă).
Trafic cu femei	Intrarea în țară a unei femei pe baza promisiunilor false, înșelătoriilor sau escrocheriilor, dacă trebuie să plătească datoriile sau sume excesive pentru intermediere pentru agenți sau servicii, dacă se folosește împotriva ei violență, presiune sau amenințări sau când este forțată să lucreze pentru a fi exploatată.
Traumatizare	O trăire căreia un om nu îi poate face față și din cauza căreia se îmbolnăvește psihic pe termen lung.
Tulburare de personalitate borderline	Tulburare de personalitate care se caracterizează prin instabilitate în relațiile interumane, toane și imaginea despre sine.
Tulburare disociativă de identitate	Tulburări profunde în personalitate prin întâmplări traumatiche. Aici există două sau mai multe personalități diferite în interiorul unei persoane.
Tulburări de stres posttraumatice	Îmbolnăvire psihică după trăiri majore sau care au pus în pericol viața (traume).
Umilirea	Acte de insultă intenționată sau de denigrare printr-o altă persoană.
Violență psihică	O formă de violență prin care se provoacă persoanelor în cauză o tulburare emoțională prin amenințări psihice directe, jigniri sau un comportament de intimidare/control.
Violență specifică sexului	Violență asupra oamenilor din cauza sexului lor.

Adrese de contact

Anti-Diskriminierungsstelle des Bundes

Glinkastraße 24
10117 Berlin
Tel.: 030 185551865
Program de lucru: luni – vineri
9:00 – 12:00 și 13:00 – 15:00
E-Mail: beratung@ads.bund.de
www.antidiskriminierungsstelle.de

Biroul anti-discriminare al statului federal

Consiliere în legătură cu drepturile în cazul discriminării,
intermedierea personalului regional specializat

Bff – Bundesverband Frauenberatungsstellen und Frauennotrufe Frauen gegen Gewalt e.V.

Petersburger Straße 94
10247 Berlin
Tel.: 030 32299500
Program de lucru: luni – joi
Orele 10:00 – 17:00,
vineri orele 10:00 – 14:00
E-Mail: info@bv-bff.de
Fax: 030 32299501
www.frauen-gegen-gewalt.de

Bff – Asociație federală birouri de consiliere a femeilor și apeluri de urgență pentru femei împotriva violenței

Organizație federală care se implică pentru femeile afectate de violență.
Bancă de date cu birouri de consiliere regionale,
apeluri de urgență pentru femei și adăposturi pentru
femei la adresa: [www.frauen-gegen-gewalt.de/
organisationen.html](http://www.frauen-gegen-gewalt.de/organisationen.html)
Informații și în limbile arabă, engleză și turcă.

Bundesarbeitsgemeinschaft der Kinderschutz-Zentren e.V.

Bonner Straße 145
50968 Köln
Tel.: 0221 569753
E-Mail: die@kinderschutz-zentren.org
Fax: 0221 5697550
www.kinderschutz-zentren.org

Consortiul federal al centrelor de protecție a copiilor

Consiliere pentru copii și familii afectate de violență și
crize severe, oferte de ajutoare preventive, posibilitatea
de cazare staționară de scurtă durată a copiilor.
Bancă de date cu centre regionale de protecție a copiilor
la adresa:
www.kinderschutz-zentren.org/zentren-vor-ort

Bundesarbeitsgemeinschaft Täterarbeit Häusliche Gewalt (BAG TäHG e.V.)

Hohenzollernring 106
13585 Berlin
Contact: Danelia Krüger
Tel.: 0162 1398443
E-Mail: danelia.krueger@bag-taeterarbeit.de

Consortiul guvernului federal pentru activitatea cu făptașii care au comis acte de violență domestică

Asociația interculturală pentru centrele de activitate
cu făptașii în cazul violenței domestice în Germania,
asigură și protecția victimelor și lucrează în așa fel încât
să prevină violența.

**Deutsche Gesellschaft für Prävention
und Intervention bei Kindesmisshand-
lung und -vernachlässigung e.V.**

Sternstraße 9 – 11
40479 Düsseldorf
Tel.: 0211 4976800
E-Mail: info@dgfpi.de
Fax: 0211 49768020
www.dgfpi.de

**Societatea germană pentru prevenție și intervenție
în cazul abuzării și neglijării copiilor**

Asociere a cadrelor de specialitate (persoane fizice și instituții) de pe întreg teritoriul federal și al țărilor învecinate care și-au propus împreună să activeze în scopul îmbunătățirii protecției copilului.

Deutsches Institut für Menschenrechte

Zimmerstraße 26/27
10969 Berlin
Tel.: 030 259359-0
E-Mail:
info@institut-fuer-menschenrechte.de
Fax: 030 259359-59
www.institut-fuer-menschenrechte.de

Institutul german pentru drepturile omului

Institutul informează publicul despre situația drepturilor omului în țară și în străinătate și contribuie la prevenirea încălcării drepturilor omului cât și la promovarea și la protecția drepturilor omului.

Frauenhauskoordinierung e.V.

Tucholskystraße 11
10117 Berlin
Tel.: 030 33843420
E-Mail: info@frauenhauskoordinierung.de
Fax: 030 338434219
www.frauenhauskoordinierung.de

Coordonarea adăposturilor pentru femei

Organizație federală care se implică pentru femeile afectate de violență.
Bancă de date cu birouri de consiliere regionale la adresa: www.frauenhauskoordinierung.de/beratungsstellensuche.html
Bancă de date cu adăposturi regionale pentru femei la adresa: www.frauenhauskoordinierung.de/frauenhaus-suche.html
Și luarea în calcul a limbilor și a altor caracteristici ale ofertelor de ajutor.

Hilfetelefon Gewalt gegen Frauen

Tel.: 08000 116016
Program de lucru: luni – duminică,
24 de ore
www.hilfetelefon.de

Telefon de ajutor în cazul violenței împotriva femeilor

Consiliere telefonică gratuită și anonimă.
Și în următoarele limbi: albaneză, arabă, bulgară, chineză, Dari/Farsi, engleză, franceză, italiană, curdă (Kurmanci), poloneză, portugheză, română, sârbă, spaniolă, rusă, vietnameză. Consiliere prin e-mail, chat programat, serviciu de urgență timp de 24 de ore.

Hilfetelefon Sexueller Missbrauch

Tel.: 0800 2255530

Telefon de ajutor în caz de abuz sexual

Gratuit & anonim, consiliere telefonică în cazul violenței sexuale

Lista locurilor în care se oferă ajutor, inclusiv pentru oameni refugiați

Jugendportal zwangsheirat.de

Brunnenstraße 128

13335 Berlin

Tel.: 030 4050469930 (gratuit)

Program de lucru: luni orele 15:00 – 18:00,

marți + joi orele 10:00 – 13:00 Uhr

E-Mail: info@frauenrechte.de

Fax: 030 40504699-99

www.zwangsheirat.de

Portal pentru tineri zwangsheirat.de

Telefon pentru situații de criză împotriva căsătoriei forțate. Oferă consiliere online, un blog cât și o funcție de căutare pentru centrele de consiliere din întreaga Germanie.

KOK – Bundesweiter Koordinierungskreis gegen Menschenhandel e.V.

Kurfürstenstraße 33

10785 Berlin

Tel.: 030 26391176

E-Mail: info@kok-buero.de

Fax: 030 26391186

www.kok-gegen-menschenhandel.de

KOK – Cerc de coordonare pentru întregul teritoriu federal împotriva traficului de persoane

Asociația se angajează pe plan regional, național și internațional pentru lupta împotriva traficului de persoane și a exploatării cât și pentru respectarea drepturilor celor în cauză și se angajează pentru respectarea drepturilor omului ale migranților.

Krankenhäuser**Spitale**

Vezi lista regională în cartea de telefon, ea putându-se cere și în centrele pentru refugiați, de la medici, casele de asigurări medicale și alte persoane de contact

Notfall-Nummern

112 (ambulanța/pompierii)

110 (Poliția)

Numere de telefon pentru situații de urgență

Gratuit, ajutor în cazul urgențelor medicale (ambulanța), incendiului (pompierii), pericolului provocat de persoane (poliția)

Notruf und Beratung für vergewaltigte Frauen und Mädchen e.V.

Kasseler Straße 1a
60486 Frankfurt am Main
Tel.: 069 709494

E-Mail: info@frauennotruf-frankfurt.de

Fax: 069 79302795

www.soforthilfe-nach-vergewaltigung.de

Telefon de urgență pentru femei și fete violate

Oferă toate informațiile importante pentru ajutoarele medicale după viol inclusiv o prelevare de încredere a probelor.

Nummer gegen Kummer

Telefon-Beratung bei Sorgen und Nöten

Telefon pentru copii și tineri:

Tel: 116111

Program de lucru: luni – sâmbătă

orele 14:00 – 20:00

Telefon pentru părinți:

Tel.: 0800 1110550

Program de lucru:

luni – vineri orele 09:00 – 11:00,

marți + joi orele 17:00 – 19:00

Număr contra grijilor

Consiliere telefonică în cazul grijilor și necazurilor

Gratuită & anonimă de pe telefon mobil sau fix

Consiliere pentru întreg teritoriul federal pentru copii, tineri și părinți în caz de criză cât și atunci când există bănuiala punerii în pericol a binelui copilului.

TERRE DES FEMMES

Menschenrechte für die Frau e.V.

Brunnenstraße 128

13355 Berlin

Tel.: 030 4050469930

Program de lucru:

Luni orele 15:00 – 18:00,

marți și joi orele 10:00 – 13:00

E-Mail: info@frauenrechte.de;

beratung@frauenrechte.de

Fax: 030 40504699-99

www.frauenrechte.de

TERRE DES FEMMES

Drepturile omului pentru femei

Organizația nonprofit pentru drepturile omului pentru femei consiliază personal, telefonic și online. Consilierea are loc în limbile germană și turcă.

**Unabhängige Patientenberatung
Deutschland**

Tel. arabă: 0800 33221225

Mărti: orele 11:00 – 13:00

joi: orele 17:00 – 19:00

Tel. germană: 0800 0117722

luni – vineri: orele 08:00 – 22:00

sâmbătă: orele 08:00 – 18:00

Tel. rusă: 0800 011 77 24

luni – sâmbătă: orele 08:00 – 18:00

Tel. turcă: 0800 0117723

luni – sâmbătă: orele 08:00 – 18:00

Consiliere online a pacienților la adresa

<https://online.patientenberatung.de/>

Consilierea independentă a pacienților din Germania

Informații despre sistemul de sănătate în Germania (independent de asigurarea medicală), consiliere gratuită telefonică pentru telefoane mobile și fixe posibilă în limbile arabă, germană, rusă și turcă.

Weisser Ring

Telefon pentru victime: 116 006

www.weisser-ring.de

Inelul alb

Gratuit & anonim, consiliere telefonică, intervenție în caz de urgență/de criză, intermediari, acordarea de asistență juridică, îndrumare umană

**Zentrale Informationsstelle
Autonomer Frauenhäuser**

Markt 4

53111 Bonn

Tel.: 0288 68469504/-05

Program de lucru:

luni + vineri orele 09:00 – 13:00,

miercuri orele 14:00 – 17:00

E-Mail: zif-frauen@gmx.de

Fax: 0228 68469506

www.autonome-frauenhaeuser-zif.de/de/

[autonome-frauenhaeuser/adressliste](http://www.autonome-frauenhaeuser.de/adressliste)

**Biroul central de informații asupra adăposturilor
autonome pentru femei**

Bancă de date cu adăposturi regionale pentru femei

Protecție și siguranță împotriva violenței pentru femei și adolescenți refugiați în Germania

Acest ghid conține informații pe tema „Protecție și siguranță împotriva violenței” pentru femei refugiate, migrante și adolescenți în Germania. Cu această broșură dorim să vă informăm despre drepturile și posibilitățile de protecție în Germania. Noi vă oferim informații privitoare, printre altele, la temele următoare:

- Violență înainte, în timpul și după refugiere
- Motive, forme și urmări ale violenței
- Cine exercită violență?
- Căi de ieșire din violență
- Adresele ofertelor pentru victime și rude

Acest ghid a fost redactat în cadrul proiectului pentru întregul teritoriu federal „MiMi-prevenirea violenței cu migrante pentru migrante” („MiMi-Gewaltprävention mit Migrantinnen für Migrantinnen”). Comenzile sunt posibile pe website www.mimi-gegen-gewalt.de și „mimi-bestellportal.de”.

Promovat de către:

**Ethno-
Medizinisches
Zentrum e.V.**

Acest ghid a fost pus la dispoziție de: